

ÎNCHEIERE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mustafa Kaya, reprezentat de avocatul Alexandru Adam,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Mustafa Kaya împotriva Biroului migrație și azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din data de 30 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Mustafa Kaya, s-a menținut hotărârea din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 03 noiembrie 2017 Mustafa Kaya a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului migrație și azil din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat anularea deciziei nr.70/17/DAI din 05 octombrie 2017.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 10 aprilie 2017 a depus cerere la Direcția azil și integrare a Biroului migrație și azil din cadrul MAI privind acordarea unei forme de protecție în Republica Moldova, indicând că s-a născut la data de 09 iulie 1994 în reg. Diyarbakîr or. Bismil, Turcia, de naționalitate este kurd, iar de religie musulman.

Mustafa Kaya a menționat că a plecat din țara de origine, Turcia, din motiv de teamă pentru viața sa. În regiunea Diyarbakîr, până în prezent au loc ciocniri între demonstranți și poliție. Poliția turcă este în drept să împuște în demonstranți, poate arunca cu pietre, poate controla actele de identitate oricărei persoane care se află pe stradă și au dreptul să aplice forța fizică.

Reclamantul a mai relatat că în regiunea Diyarbakîr tinerii de origine kurdă au creat o organizație denumită YDHJ (luptători pentru libertatea poporului). În rândurile acestei organizații sunt tineri de etnie kurdă și turcă. Această organizație este creată

deja de 35 ani și care luptă pe teritoriul Turciei împotriva regimului de guvernământ. Anterior, tinerii benevol se afiliuau acestei organizații, însă la moment înrolările sunt efectuate forțat. Organizația dată nu are lider, este formată din grupuri mai mici, care iau decizii comune, fiind considerată de către autoritățile de stat turcești ca organizație teroristă.

Mustafa Kaya a susținut că nu dorește să revină în țara de origine, deoarece riscă să fie înrolat în cadrul organizației YDHJ, existând o probabilitate mare că în cazul întoarcerii în Turcia viața și integritatea corporală să fie pusă în pericol.

În opinia reclamantului se consideră îndreptățit de a solicita azil în Republica Moldova, ori acesta îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea statutului de refugiat.

Prin decizia nr.70/17/DAI din 05 octombrie 2017 a Direcției azil și integrare a Biroului migrație și azil din cadrul MAI a fost respinsă cererea de azil a lui Mustafa Kaya.

Reclamantul consideră că decizia nr.70/17/DAI din 05 octombrie 2017 este una ilegală și urmează a fi anulată, cu obligarea Direcției azil și integrare a Biroului migrație și azil din cadrul MAI de a-i acorda o formă de protecție prevăzută de art. 16, al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

Prin hotărârea din data de 29 iunie 018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Mustafa Kaya. (f.d. 56, 60-64)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 30 octombrie 2018 a respins apelul declarat de către Mustafa Kaya, a menținut hotărârea din data de 29 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 99, 100-106)

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată au constatat că prin prisma normelor de drept ce reglementează raportul juridic litigios și din materialele dosarului rezultă că Mustafa Kaya nu a întrunit condițiile acordării azilului pe teritoriul Republicii Moldova. Motivele, invocate de Mustafa Kaya pentru a obține azil, corect au fost respinse de către Direcția azil și integrare a Biroului migrație și azil din cadrul MAI prin decizia nr.70/17/DAI din 05 octombrie 2017, ori întoarcerea solicitantului în țara sa de origine Turcia nu prezintă pericol nici pentru viața sa, nici pentru securitatea acestuia.

Instanțele de judecată corect au reținut că din analiza conceptului fundamental de temere bine întemeiată de persecuție, sub aspectul celor două elemente care îl impun, elementul subiectiv și cel obiectiv, nu rezultă existența unei temeri sau unei probabilități de persecuție, în sensul prevederilor legale privind acordarea statutului de refugiat, instituite de art. 17, alin. (1) al Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

La 10 decembrie 2018 Mustafa Kaya, reprezentat de avocatul Alexandru Adam, a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii. (f.d. 109-115)

În motivarea recursului Mustafa Kaya a invocat prevederile art. 424-445 ale Codului de procedură civilă, relatând repetat situația de fapt în baza căreia solicită acordarea unei forme de protecție în Republica Moldova.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 30 octombrie 2018.

Recursul declarat de către Mustafa Kaya, reprezentat de avocatul Alexandru Adam, la data de 10 decembrie 2018 este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Mustafa Kaya, reprezentat de avocatul Alexandru Adam este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să

posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Mustafa Kaya, reprezentat de avocatul Alexandru Adam asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Mustafa Kaya, reprezentat de avocatul Alexandru Adam inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Mustafa Kaya, reprezentat de avocatul Alexandru Adam, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas